

การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนซ้ำร้อง ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอน ซึ่งปรับปรุงจากวิธีสอนดนตรีแบบโคดายกับกลุ่มที่ใช้วิธีสอนปกติ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น

A Study Comparison Singing Result of Grade 6 Students Between Two Group by Using Develop
from Kodaly Method and Normal Method at Khonkaen Welfare School, Thailand.

สุธาสินี ทีระพันธ์,^{1*} คมกริช การินทร์² และ พล คัมปัง³

Suthasinee Theerapan,^{1*} Khomkrich Karin² and Phon Khampung³

¹ นักศึกษาลัทธิดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
Master of Music in Music Education, Collage of Music, Mahasarakham University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
Assistant Professor, Music Education, Collage of Music, Mahasarakham University

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
Assistant Professor, Music Education, Collage of Music, Mahasarakham University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนักเรียนที่เรียนโดยการ
จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคดายและแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน
ราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น จำนวน 46 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกสุ่ม (Random Sampling) โดยแบ่งออกเป็น
2 กลุ่มคือ กลุ่มควบคุม 23 คน และกลุ่มทดลอง 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการสอนแบบโคดาย 4 แผน
และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 4 แผน รวมทั้งหมด 8 แผน ทำการสอนแผนละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวน 16 ชั่วโมง แบบทดสอบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดปรนัยจำนวน 30 ข้อ และแบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean)
ร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมุติฐานด้วย Paired t-test

จากผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคดาย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) วิชาขับร้อง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.24/84.35 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ตามลำดับ 2) นักเรียน
ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคดายและแบบปกติ วิชาขับร้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเจตคติทางการเรียน
ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
สูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบโคดายมีค่าเฉลี่ยโดยรวมหลังเรียน ด้านเจตคติทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคดายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยสรุป การจัดกิจกรรมการสอนแบบโคดาย มีประสิทธิภาพมากกว่าการจัดกิจกรรมการสอนแบบปกติ ช่วยให้มีความ
ทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนวิชาขับร้อง นำไปใช้ในการจัดการเรียน
การสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์ของรายวิชาต่อไป

คำสำคัญ: การขับร้อง, วิธีการสอนดนตรีแบบโคดาย, วิธีการสอนแบบปกติ, การเปรียบเทียบผลการเรียน

*Corresponding author. Tel: Mobile+66(0)8545-8155-8

Email address: sutasinee2533@hotmail.com

Abstract

This research aims to compare student achievement and attitudes of students by Kodaly Method and Normal Method learning activities. The sample used in this study were 46 students in primary 6 from Khonkaen Welfare School which have come from random sampling by divided into two groups: a control group of 23 people, the experimental group of 23. The tools of the research were four Kodaly Method lesson plans and four Normal Method lesson plans and there are eight lesson plans in total and it was used 2 hours per a plan and 16 hours in Kodaly Method learning achievement total. The achievement test is multiple-choice test with 30 items achievement and attitude test. The statistics used for data analysis were Mean, Percentage and Standard Deviation and hypothesis testing with Paired t-test

The results showed that 1) Kodaly Method learning activities at the department of art (music) of students in primary 6 in chorus class has efficiency of 82.24 / 84.35, respectively, according to criteria set by 80/80 2) students with learning activities. Kodaly Method and Normal Method of primary 6 students in attitude were higher after studied than before. The difference was statistically significant at the .05 level. The learning achievement was higher than before which is difference in statistically significant at the .05 level. 3) The students with Kodaly Method learning activities and Normal Method vocal class of primary 6 students with Kodaly Method learning activities have an average overall after school. The learning attitude of students who learn Normal Method activities has a significantly different at 05 levels. The Kodaly Method learning achievement is higher than Normal Method learning achievement with statistical significance .05 levels of different.

In summary, Kodaly Method learning activities are more effective than regular teaching activities to help with learning attitude and higher achievement. It should encourage teachers of singing. Applied to teaching and learning. To help the students to achieve the objectives of the course.

Keywords: Vocal, Kodaly Method, Normal Method, Compare Student Achievement

บทนำ

การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้บรรจุกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะไว้ในหลักสูตรให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ สำหรับสาระดนตรีนี้ถูกจัดไว้ในสาระที่ 2 คือ ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบของดนตรี และแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนจะต้องมีทักษะในการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรี โดยเน้นเทคนิคการร้องบรรเลงอย่างมีคุณภาพ

สำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ควรมุ่งเน้นในการด้านการแสดงออกไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม การเรียนดนตรีมีส่วนเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางด้านความคิด สามารถถ่ายทอดความรู้สึกที่ตนได้รับในเชิงสร้างสรรค์ การร้องเพลงเป็นกิจกรรม

ที่คนทั่วไปคุ้นเคยอยู่แล้ว เพลงที่มีความนิยมหรือติดอันดับเป็นเพลงที่คนทั่วไปนำมาร้องเล่นอยู่เสมอ จึงเห็นได้ว่าการร้องเพลงเป็นทักษะทางดนตรีอย่างแรกๆ ที่ควรฝึกฝนเนื่องจากเครื่องดนตรีธรรมชาติที่ทุกคนมีคือ เสียงพูด เสียงร้อง ผู้ที่มีทักษะทางการร้องเพลงที่ดีและเข้าใจหลักการจะร้องเพลง จะสามารถร้องเพลงได้ไพเราะน่าฟัง จึงทำให้กิจกรรมการร้องเพลงมีความสนุกสนาน และสร้างความสนใจให้กับผู้ศึกษาดนตรีเป็นอย่างมาก

โคดาไล (Zoltan Kodaly, 1882-1967) ผู้ประพันธ์เพลงคนสำคัญของฮังการีที่มีทัศนะเกี่ยวกับการขับร้อง และพัฒนาการดนตรีโดยการคิดค้นวิธีการสอนดนตรีโดยเน้นการร้องเพลงเป็นหลักเพราะถือว่าการร้องเพลงเป็นเครื่องดนตรีธรรมชาติที่อยู่ในตัวมนุษย์ และถูกเรียบเรียงไว้อย่างเป็นระบบระเบียบเป็นขั้นตอนอย่างมาก ซึ่งรวมไปถึงการอ่านโน้ตด้วยวิธีการของโคดาไลที่ใช้ในการสอน เช่น สัญลักษณ์ภาพ สัญลักษณ์มือ เป็นต้น และมุ่งส่งเสริมในเรื่องของการร้องให้มีระดับเสียงที่ถูกต้องและการอ่านโน้ตดนตรีเพื่อให้ผู้เรียนร้อง

และอ่านตลอดจนเป็นพื้นฐานในการฝึกทักษะอื่นๆ ทางดนตรีต่อไปด้วย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการของโคดายมาเป็นแนวทางในการสร้างเอกสารประกอบการเรียนการสอนเพื่อทำการทดลองทำการสอนเปรียบเทียบกับวิธีปกติ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขับร้องของนักเรียนที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอนระหว่างวิธีของโคดายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียนการสอนขับร้องของนักเรียนที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอนระหว่างวิธีของโคดายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับวิธีการสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางเรียนขับร้องระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนซึ่งปรับปรุงจากวิธีการสอนดนตรีแบบโคดายกับการสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจในความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการขับร้องยิ่งขึ้น โดยมีการสอนที่เรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก อันจะช่วยพัฒนาการเรียนการสอนวิชาดนตรีให้มีประสิทธิภาพ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่ม (Random Sampling) จากนักเรียนทั้งหมด 76 คน เลือก 46 คนและแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มควบคุม 23 คน และกลุ่มทดลอง 23 คน

1.1 กลุ่มที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอนร้องตามวิธีการของโคดาย (กลุ่มทดลอง) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จำนวน 23 คน

1.2 กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีตามปกติ (กลุ่มควบคุม) คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น จำนวน 23 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบโคดาย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ดนตรี (การขับร้อง) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีหัวข้อดังนี้

- 1) องค์ประกอบดนตรีเบื้องต้น
 - จังหวะคืออะไร (สัญลักษณ์ภาพ)
 - ระดับเสียง (สัญลักษณ์มือ)
 - เสียงประสาน (สัญลักษณ์มือ)
- 2) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการร้องเพลง
 - การยืน
 - การจับไมค์
- 3) การร้องเพลงไทย
 - ประวัติเพลงลาวดวงเดือน
 - เพลงลาวดวงเดือน (สัญลักษณ์มือ)

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ดนตรี (การขับร้อง) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีหัวข้อดังนี้

- 1) องค์ประกอบดนตรีเบื้องต้น (ทำท่าการร้องเพลง)
- 2) การฝึกฟัง (แบบฝึกการฟัง)
- 3) การอ่านออกเสียงสระ พยัญชนะและการบำรุงรักษาเสียง (แบบฝึกการออกเสียงและโน้ตเพลงลาวดวงเดือน)
- 4) การขับร้องประสานเสียง (เพลงลาวดวงเดือนประสานเสียง)

2.3 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.4 แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ทำหนังสือขออนุญาตผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมดจำนวน 76 คน โดยแบ่งเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละ 23 คน

3.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและทดสอบหาประสิทธิภาพของเครื่องมือทั้งหมด

3.4 ระยะเวลาในการทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 23 คน ระยะเวลา 8 ชั่วโมง ในการดำเนินการ ดังนี้

3.5 ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง องค์ประกอบดนตรีเบื้องต้น ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

3.6 ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการร้องเพลง ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

3.7 ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การร้องเพลงไทย ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

3.8 ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เพลงประสานเสียง ใช้เวลา 2 ชั่วโมง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมคะแนนแล้ว ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 วิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2 วิเคราะห์คะแนนเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนการสอน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน $t - test$

สรุปและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ขับร้อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่าง กลุ่มที่ใช้วิธีสอนซึ่งปรับปรุงจากวิธีสอนดนตรีแบบโคตตาย กับกลุ่มที่ใช้วิธีสอนปกติ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น มีดังนี้

1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคตตาย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) วิชาขับร้อง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.24/84.35 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ตามลำดับ

1.2 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคตตายและแบบปกติ วิชาขับร้องชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเจตคติทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคตตายมีค่าเฉลี่ยโดยรวมหลังเรียน ด้านเจตคติทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคตตายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

2.1 วิจัยการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนวิชา ขับร้อง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีสอนซึ่งปรับปรุงจากวิธีสอนดนตรีแบบโคตตายกับกลุ่มที่ใช้วิธีสอนปกติ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยจากการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคตตาย กับตัวอย่างจำนวน 23 คน และการทดลองการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คน พบว่า ได้คะแนนค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 25.30 คะแนน และ 24.00 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคตตาย นักเรียนได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ สอดคล้องกับผลการวิจัยของกนกพรรณ ภูทองพลอย (2552 : 99) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA มีคะแนนค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริกุล อินพานิช (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ตามปกติ เรื่อง ความน่าจะเป็น ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับวรรณวุฒิ วรรณารุณ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของโคตตายที่มีต่อทักษะทางดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทรงธรรม อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียน

มีทักษะทางดนตรีมากขึ้น หลังจากได้รับการใช้กิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของโคดา ย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับมาเรีย ปันณะกิกการ (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตตามแนวคิดโคดาสำหรับผู้เรียนเปียโนวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาพรวม สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

การจัดการเรียนรู้แบบโคดา เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อพัฒนาความรู้ด้วยระเบียบวิธีดำเนินการ เป็นระบบ จุดประสงค์หลักของการสอนแบบโคดา โดยณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2543 : 111 – 112 ; อ้างอิงจาก Kodaly. 1974) ได้กล่าวว่า โคดาวยาวปรัชญาการเรียนการสอนดนตรี ซึ่งใช้เป็นแนวทางพื้นฐานในการจัดการสอนดนตรีไว้ ดังนี้ 1) ความสามารถทางดนตรี ได้แก่ การอ่าน การเขียน และการคิด เป็นสิทธิของมนุษยชาติ 2) การเริ่มต้นการเรียนรู้ทางดนตรี ควรเริ่มต้นด้วยเครื่องดนตรีธรรมชาติที่ทุกคนมีอยู่ประจำตัว คือ เสียงร้อง ซึ่งจะทำให้ดนตรีซาบซึ้งเข้าไปอยู่ในจิตใจเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่แท้จริง 3) การเรียนรู้ทางดนตรีที่จะทำให้เกิดการรับรู้ทางดนตรีโดยสมบูรณ์ ควรเริ่มเรียนตั้งแต่เด็ก ๆ ในระดับประถมศึกษา หรือในระดับอนุบาลศึกษา 4) ในทำนองเดียวกันกับการเรียนรู้ภาษาซึ่งมีภาษาแม่เป็นภาษาหลัก วรรณคดีดนตรีที่ควรนำมาใช้ควรเริ่มต้น คือ ใช้ดนตรีพื้นบ้านซึ่งจัดเป็นภาษาแม่ทางดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเพื่อสร้างชุดการสอนคีย์บอร์ดเบื้องต้นโดยใช้วิธีการของโคดา ผลการวิจัย พบว่า วิธีการสอนดนตรีในระบบโคดาสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิธีการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีในระดับพื้นฐานได้ดียิ่งยังสามารถสอนผู้เรียนให้เข้าใจสัญลักษณ์ทางดนตรีและการอ่านโน้ตเรื่องจังหวะ ระดับเสียง ประโยคเพลง สามารถสร้างเป็นบทเพลงฝึกหัดขึ้นมาใหม่ได้ไม่สิ้นสุด และสามารถเติมเต็มแนวคิดทางดนตรี ได้ตามแต่ที่ผู้เขียนแบบเรียนต้องการ เช่น การสร้างวรรณคดีดนตรีอย่างง่าย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและอยากเรียนรู้ เหล่านี้รวมถึงจิตวิทยาการสอนดนตรีอันเป็นมรดกทางการสอนดนตรีศึกษาที่โคดาได้วางรากฐาน ซึ่งมีประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการนำไปพัฒนาการเรียนดนตรีต่อไปและสอดคล้องกับวิภาวรรณ จำเนียรพันธุ์ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง วิเคราะห์แบบเรียนวิชาดนตรีของโรงเรียนประถมดนตรีโคดา ประเทศฮังการี ผลการวิจัยพบว่า ในด้านของจังหวะ นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องค่าของ

ตัวโน้ต ได้แก่ โน้ตตัวเข้ปัดหนึ่งชั้นโน้ตตัวดำ ตัวหยุดโน้ตตัวดำ โน้ตตัวขาว ตัวหยุดโน้ตตัวขาว รูปแบบจังหวะต่าง ๆ และกิจกรรมเสริมทักษะ พบว่ามีการใช้ทักษะทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ การฟัง การร้อง การเคลื่อนไหว การสร้างสรรค์ การอ่าน และการบันทึกโน้ต ซึ่งได้สอดคล้องไว้ระหว่างบทเรียน

2.2 ผลการวิจัยการศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนวิชา ขั้วร้องระหว่างกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนซึ่งปรับปรุงจากการสอนดนตรีแบบโคดา กับกลุ่มที่ใช้วิธีการสอนปกติ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 50 จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยจากการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคดา กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คน และการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คน พบว่า ได้คะแนนค่าเฉลี่ยเจตคติหลังเรียน เท่ากับ 4.22 คะแนน และ 3.77 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคดา นักเรียนได้คะแนนเจตคติหลังเรียนสูงกว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริกุล อินพานิซ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ตามปกติ เรื่องความน่าจะเป็น ผลการวิจัย พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ มีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับประสิทธิ์ ศรีเดช (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เพลงพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดระยอง พบว่าหลักสูตรท้องถิ่นเพลงพื้นบ้านสำหรับนักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดระยองมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน เนื่องจากเจตคติที่มีต่อเพลงพื้นบ้านหลังการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นเพลงพื้นบ้านสูงกว่าก่อนการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การจัดการเรียนรู้แบบโคดา นั้นนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะและสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพ ด้วยระเบียบวิธีดำเนินการเป็นระบบ จุดประสงค์หลักของการสอนแบบโคดา ต้องการกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักการฟังและร้อง เน้นการร้องให้ตรงระดับเสียง เข้าใจถึงทฤษฎีดนตรีเบื้องต้นได้ เรียงเนื้อหาจากง่ายไปยาก และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เด็กได้เล่นและร้องให้มีความสุขสอดคล้องกับรัชชัช

นาควงษ์ (2544 : 5) กล่าวว่ากิจกรรมดนตรีตามแนวคิดของโคดาโย นั้นคือโคดาโยให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียน ซึ่งเป็นหลักเดียวกับจิตวิทยาพัฒนาการเด็ก คือ การเรียนการสอนดนตรีควรมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับลักษณะการพัฒนาของเด็ก ดังนั้น สิ่งง่าย ๆ ไม่สลับซับซ้อนควรนำเสนอก่อนสิ่งที่ยาก ดังเช่นในเรื่องทำนองของโคดาโย เริ่มด้วยการสอนเพลงที่ประกอบด้วยโน้ต 3 ตัว คือ la so mi ก่อน และเพิ่มเป็นเพลงที่มีโน้ต 4 ตัว คือ so mi re do และจึงเป็นเพลงที่ใช้บันไดเสียงเพนตาโทนิค คือ มีโน้ต 5 ตัว ได้แก่ la so mi re do ซึ่งเป็นลักษณะของเพลงพื้นบ้านของฮังการี ในเรื่องของอัตราจังหวะ โดยปกติอัตราจังหวะ 2 จังหวะ ทั้งลักษณะปกติและผสม (2/4: 6/8) จะพบได้มากกว่าเพลงในอัตราจังหวะสามจังหวะ (3/4) การสอนจึงควรใช้เพลงอัตราจังหวะ 2 จังหวะก่อน จึงสามารถกล่าวได้ว่าวิธีการของโคดาโยเน้นการจัดระบบขั้นตอนของสาระดนตรีเป็นอย่างมาก โดยคำนึงถึงระดับความยากง่ายของสาระดนตรี ประกอบกับลักษณะวัฒนธรรมทางดนตรีของแต่ละสังคม รวมทั้งพัฒนาการของเด็กด้วยหลักการของโคดาโยเน้นการร้องเป็นหลัก โดยมีการจัดสาระดนตรีอย่างมีระบบ ระเบียบและใช้ระบบสัญลักษณ์แทนเสียงดนตรีให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก รวมทั้งการใช้ระบบการอ่านโน้ตแบบ ซอล-ฟา รวมทั้งสัญญาณมือเพื่อช่วยการอ่าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยแบบโคดาโย ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ดนตรี ควรมีเวลาให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนอย่างเพียงพอ ทั้งขั้นการกำหนดปัญหา การตั้งสมมติฐาน การศึกษาและการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุป และการรายงาน เพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตน

1.2 ครูต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมก่อนสอนทุกครั้ง เช่น ใบงาน ใบความรู้ แบบบันทึกกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 ครูต้องศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการมอบหมายงาน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคดาโย ไปศึกษาวิจัยร่วมกับตัวแปรอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโคดาโย และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับวิธีสอนอื่น ๆ เช่น การสอนแบบบทบาทสมมติและการสอนให้คิดมีวิจารณญาณว่าจะส่งผลต่อเจตคติทางการเรียน และการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- [1] Phukongploy K. Effects of the Application of the Cippa Modal Lesson plans in conjunction with the graphic organizer technique affecting learning achievements, analytical thinking abilities and satisfaction of mathayom suksa 2 students based on science learning [M.ed.]. Mahasarakham: MSU; 2552. (in Thai)
- [2] Suttachitt N. Kodaly Method into Practice. Bangkok: Chulalongkorn University; 2543. (in Thai)
- [3] Khambaomuang T. Comparison of Learning Achievement, Analytical Thinking, and Achievement Motivation for Mathematics Learning Entitled Quadrangles of Prathomsuksa 6 Student between Organization of Problem-Based Learning Activities and Organization of Conventional Learning Activities. [M.Ed.]. Mahasarakham: MSU; 2553. (in Thai)
- [4] Nankwong T. Kodaly Method. Bangkok: Kasetsart University; 2544. (in Thai)
- [5] Pumin P. The Creativity of the Basic Keyboard Method Using Kodaly Methodology. [Western Music Department]. Bangkok: Srinakarinwirot University; 2555. (in Thai)
- [6] Sorndach P. The Development of local Curriculum on Folk Songs for Prathomsuksa Student in Rayong Province. [Curriculum and Instruction]. Chonburi: Burapha University; 2544. (in Thai)
- [7] Bunnagitkarn M. The Development of Learning Activity Plans to Enhance Note reading skills based on Kodaly's Approach for early adult piano student. [M.ed.]. Bangkok: Chulalongkorn University; 2556. (in Thai)

- [8] Wannarun W. The Effect of Music Activity Technique of Kodaly on Music Skill of Mathayomsuksa 6 Students at Watsontham School in Praphadaeng District. [M.ed]. Bangkok: Srinakharinwirot University; 2553. (in Thai)
- [9] Jumneanpan W. An Analytical Study of the Grade One Music Textbook at Kecskemeti Kodaly Zoltan Enek-Zeneiskola, Hungary. [M.A. (Music)]. Bangkok: Mahidol University; 2553. (in Thai)
- [10] Inphanich S. Comparisons of Learning Achivement, Analytical Thinking Abilities and Attitude Toward Mathematics of Mathayomsuksa 5 Student Entitleds Entitled Probability in Mathematics Subject Between Using Inquiry Approach and the Conventional Apprpach. [M.ed]. Mahasarakham: Mahasarakham University; 2550. (in Thai)